

Toelichting bij de Beleidsregel bijzondere bijstand

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Begrippen die in de Participatiewet voorkomen hebben in deze beleidsregel dezelfde betekenis als in de Participatiewet. Ten aanzien van een aantal begrippen dat als zodanig niet in de Participatiewet zelf staan is een definitie gegeven in deze beleidsregel.

Artikel 2 Aard van de bijzondere bijstand

Door bijzondere omstandigheden kan het voorkomen dat in het individuele geval de uitkeringsnorm of het inkomen niet (volledig) toereikend is ter voorziening in bepaalde bijzondere noodzakelijke kosten. Voor zover de belanghebbende geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening en de betreffende uitgaven noodzakelijk zijn en evenmin uit de eigen middelen kunnen worden voldaan, kan bijzondere bijstand worden verleend.

Het maatwerkprincipe geldt, wat betekent dat uit de bijzondere individuele omstandigheden de noodzaak van de kosten moet blijken en dat gelet op elke specifieke situatie een zorgvuldige afweging gemaakt dient te worden op de maat van belanghebbende.

In deze beleidsregel wordt, om uniformiteit in werkwijze te bevorderen, een aantal veel voorkomende kostensoorten gespecificeerd in de artikelen 9 tot en met 19.

Het verstrekken van een voorschot is niet mogelijk tenzij door dringende redenen het reguliere betalingsmoment niet afgewacht kan worden. (bijvoorbeeld bij levensbedreigende situaties: indien spoed noodzakelijk is om erger te voorkomen. Bijv. - reiskosten bij bedreiging (blijf van mijn lijfhuis). Men spreekt van een voorschot als betaling volgt voordat het besluit genomen is. Een versnelde betaling nadat besluitvorming wel heeft plaatsgevonden wordt aangeduid als een spoedbetaling.

Artikel 3 Doelgroep

Lid 1

Voor de verlening van bijzondere bijstand is het geen vereiste dat men algemene bijstand krachtens de Participatiewet ontvangt. Ook degenen met een andere uitkering of een laag inkomen kunnen een beroep doen op bijzondere bijstand. Belanghebbenden die geen uitkering ontvangen van de gemeente, moeten altijd een uitgebreid aanvraagformulier inleveren.

Bepalend is de hoogte van het inkomen en vermogen van de belanghebbende en zijn gezin. Is er sprake van een inkomen tot 120% van de geldende bijstandsnorm en vermogen dat lager is dan de in artikel 34 Participatiewet aangegeven vermogensgrens, dan kan aanspraak op bijzondere bijstand bestaan voor specifieke kosten, die niet uit het reguliere inkomen of de bijstand kunnen worden voldaan.

De bijzondere noodzakelijke kosten moeten de draagkracht te boven gaan.

De middelen en het vermogen zoals genoemd in de artikelen 31 tot en met 34 WWB worden tot het aanwezige inkomen gerekend. Het vermogen, voor zover dat het de grens van het vrij te laten vermogen niet te boven gaat, wordt buiten beschouwing gelaten, evenals andere vermogensbestanddelen genoemd in artikel 34 Participatiewet. Het vermogen, voor zover dat meer bedraagt dan de genoemde normen in artikel 34 lid 3 Participatiewet, dient eerst aangewend te worden voor de betaling van de bijzondere noodzakelijke kosten.

Lid 2

De individuele inkomenstoelage vormt een aanvulling op het sociale minimum, waarbij in artikel 35 lid 1 Participatiewet is bepaald dat dit meegenomen moet worden bij het vaststellen van het (gezins)inkomen. Het college maakt ten aanzien van het vaststellen van het vermogen gebruik van de beleidsruimte die de wetgever in artikel 35 Participatiewet biedt. Dit betekent dat voor belanghebbende die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, en ouder, een reservering voor de kosten van begravenis of crematie wordt vrijgelaten tenzij hiervoor een verzekering is afgesloten.

Lid 3

Dat iemand eventuele woonkosten kan delen met anderen doet immers niet af aan de bijzondere kosten waarvoor bijzondere bijstand kan worden verleend. Deze individuele bijzondere kosten kunnen niet direct of indirect worden afgewenteld op willekeurige derden, met wie wel algemene kosten kunnen worden gedeeld. Denk daarbij aan bijzondere bijstand voor medische kosten en de (aanvullende) ziektekostenverzekering. Deze bijzondere kosten kunnen niet met de medebewoners

worden gedeeld. Op grond hiervan wordt de kostendelersnorm zoals bedoeld in artikel 22a Participatiewet ten aanzien van artikel 8 en 9 van deze beleidsregel uitgezonderd.

Artikel 4 Periode

Bij het vaststellen van de periode voor een aanvraag voor periodieke bijzondere bijstand dient het inkomen op basis van maximaal 12 maanden te worden berekend. Berekening over een kortere periode is mogelijk als gedurende de draagkrachtperiode het inkomen en/of vermogen wijzigt en deze wijziging(en) gevolgen heeft voor het recht op bijzondere bijstand.

Artikel 5 Vaststellen maandinkomen

Indien, ten tijde van een nieuwe aanvraag, vaststaat dat de financiële omstandigheden binnen de eerder vastgestelde draagkrachtperiode van 12 maanden aanmerkelijk is toegenomen, zal de draagkracht in de loop van het draagkrachtjaar dienovereenkomstig worden aangepast. De belanghebbende zal door het overleggen van bewijsstukken moeten aantonen in hoeverre de draagkracht zal verminderen of toenemen door de gewijzigde omstandigheden.

Artikel 6 De aanvraag en het tijdstip van aanvragen van bijzondere bijstand

Het uitgangspunt is dat bijzondere bijstand op aanvraag wordt verstrekt. In uitzonderlijke situaties, bijvoorbeeld bij zeer ernstige ziekte, geestelijk onvermogen of een ernstige calamiteit kan het college ambtshalve bijzondere bijstand verstrekken.

Vooraf aanvragen, dat wil zeggen vóór de feitelijke aanschaf, is noodzakelijk. Als belanghebbende het duurzaam goed dat vervangen moet worden niet meer ter beschikking heeft of het reeds heeft aangeschaft, kan de noodzaak niet worden vastgesteld door het college en zal in de regel om die reden de aanvraag worden afgewezen.

Ten aanzien van een aanvraag op grond van artikel 10 van deze beleidsregel (duurzamen gebruiksgoederen) geldt het volgende.

De aanvraag moet zo spoedig mogelijk na ontstaan van de kosten, worden ingediend, doch uiterlijk binnen 3 maanden na ontstaan van de kosten. Het ontstaan van de kosten is het uitgangspunt.

Artikel 7 De hoogte van de bijstand

In dit artikel worden de uitgangspunten beschreven aan de hand waarvan de hoogte van de bijstand wordt bepaald.

Lid 1: De hoogte van de kosten wordt vermeld in de meest actuele NIBUD-prijzengids. Het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (Nibud) is een onafhankelijke stichting die adviseert en informeert over financiën van huishoudens. De gebruikelijke kosten van een groot aantal kosten wordt jaarlijks gepubliceerd in de prijzengids Nibud.

Lid 2: Een besparing van kosten die algemeen gebruikelijk zijn, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht. Een voorbeeld hiervan is het eigen aandeel in de kosten van orthopedische schoenen. Immers, iedereen zal regelmatig schoenen moeten aanschaffen. De kosten van schoenen behoren tot de algemene kosten van het bestaan. Het wordt daarom billijk geacht dat belanghebbenden, die aangewezen zijn op orthopedische schoenen, zelf een eigen bijdrage in de kosten van aanschaf van schoenen betalen.

Lid 3: Bij de bepaling van de hoogte van de bijzondere bijstand wordt uitgegaan van de goedkoopst mogelijke adequate oplossing. Onder adequaat wordt verstaan het begrip verantwoord.

- a. Indien er meerdere adequate alternatieven voorhanden zijn, dan wordt gekozen voor de goedkoopste oplossing.
Een voorbeeld is te vinden in de tandheelkunde. Wanneer er de keuze bestaat tussen een relatief dure oplossing in de vorm van kronen en bruggen en de aanschaf van een prothese is ook een medisch verantwoord alternatief dan wordt bijstand verstrekt ter hoogte van de kosten van een prothese.
- b. De kosten van bijzondere bijstand in dit lid gemaximeerd. Dit is met name aan de orde bij verstrekkingen op grond van artikel 10 (duurzame gebruiksgoederen) en artikel 12 (leningen bij schulden). Door het maximeren van de verstrekking wordt voorkomen dat aan belanghebbende leningen worden verstrekt waarvan vooraf vaststaat dat belanghebbende deze niet (volledig) kan terugbetalen binnen de hiervoor geldende termijn van 60 maanden. De datum van aanvraag is bepalend voor de hoogte van de verstrekte bijzondere bijstand. Dit

betekent dat 5% van de, op datum aanvraag geldende, bijstandsnorm het maandbedrag wordt vastgesteld. Dit maandbedrag wordt vervolgens vermenigvuldigd met 60 om tot het totale maximale bedrag te komen. Mocht blijken dat deze beperking ertoe leidt dat er onvoldoende middelen zijn om het noodzakelijke meubilair (bruin- en witgoed) aan te schaffen, dan zal op grond van maatwerk de hoogte van de lening worden vastgesteld op basis van de Nibud-prijslijsten. Hiervan kan sprake zijn bij grotere gezinnen.

Artikel 8 Medisch of sociaal noodzakelijke kosten

De AWBZ, Wlz, Zvw en WMO vergoeden noodzakelijke kosten die verband houden met (para)medische behandelingen. Voor zover deze pakketten onvoldoende dekking bieden voor andere medisch noodzakelijke kosten kan het college in beginsel bijzondere bijstand verlenen ter dekking van de gehele of gedeeltelijke kosten.

Van de belanghebbende wordt verwacht dat hij een basiszorgverzekering plus aanvullende verzekering afsluit. Belanghebbende kan hierbij gebruik maken van de gemeentelijke collectieve ziektekostenverzekering VGZ, maar is hiertoe niet verplicht. Wanneer belanghebbende geen aanvullende verzekering heeft afgesloten komen de kosten, die anders vergoed zouden worden door de aanvullende of tandartsverzekering, voor eigen rekening. Als referentie worden de vergoedingen uit de gemeentelijke collectieve aanvullende verzekering VGZ gehanteerd (gemeentepakket Compleet).

In het tweede lid worden voorbeelden van kosten genoemd ten gevolge van ziekte of gebrek, die na een objectieve indicatie van een medisch deskundige, bijvoorbeeld van een huisarts of specialist, kunnen worden verstrekt.

In lid 3 en 4 worden een tweetal uitzonderingen op bovenstaande beschreven.

Een groeiende groep burgers kan zich niet meer aanvullend verzekeren zolang de schulden aan de ziektekostenverzekeraar niet zijn terugbetaald en zij geregistreerd staan bij het ZIN.

Toch hebben deze burgers net zoveel behoefte aan zorg als iemand die niet als wanbetaler geregistreerd staat. Denk hierbij alleen al aan reguliere controles bij de tandarts en de daarbij behorende kosten (bijv. beugels voor kinderen). Door ze uit te sluiten van een adequate aanvullende verzekering, kunnen schulden zich opstapelen en kunnen zorgkosten vermeden worden doordat men geen bezoek meer brengt aan bijvoorbeeld de tandarts.

Om deze impasse te doorbreken heeft het college beslist hiervoor een tweetal uitzonderingen te maken.

Lid 3

De medisch noodzakelijke kosten kunnen voor deze categorie belanghebbende volledig via de bijzondere bijstand worden vergoed in de vorm van een lening.

Lid 4

De medisch noodzakelijke kosten kunnen voor deze categorie belanghebbende volledig via de bijzondere bijstand worden vergoed om niet in geval er sprake is van geregistreerde schuldsanering. Met geregistreerd wordt bedoeld dat belanghebbende toegelaten is tot de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen dan wel een schuldsaneringstraject heeft bij een NVVK-lid geregistreerde schuldhelpverlener. Deze uitzondering is gemaakt omdat belanghebbenden op wie het hiervoor genoemde van toepassing is geen nieuwe schulden mogen maken. Een lening voor medische noodzakelijke kosten valt hier ook onder en kan dus het lopende schuldsaneringstraject ernstig in gevaar brengen.

Artikel 9 Premie aanvullende ziektekostenverzekering

Belanghebbenden die gebruik maken van de collectieve ziektekostenverzekering VGZ komen in aanmerking voor een tegemoetkoming in de premie voor de aanvullende ziektekostenverzekering. De inkomensgrens ligt op 120% van de van toepassing zijnde norm en conform de artikel 34 Participatiewet geldende vermogensgrens.

In lid 2 zijn de bedragen van de tegemoetkoming per verzekeringspakket benoemd.

Artikel 10 Duurzame gebruiksgoederen

In het algemeen behoren duurzame gebruiksgoederen tot algemene kosten van het bestaan waarvoor gereserveerd dient te worden uit het ter beschikking staande inkomen.

Als aanvulling op artikel 51 Participatiewet is hier geregeld dat wanneer de belanghebbende over onvoldoende draagkracht beschikt en ten tijde van de aanvraag 36 maanden over een inkomen beschikt dat gelijk is aan 110 % van de toepasselijke bijstandsnorm, waarbij een geringe marge tot € 5,00 wordt vrijgelaten, de bijstand ten behoeve van de vervanging van de duurzame gebruiksgoederen, zoals genoemd in dit artikel om niet wordt verstrekt. De gemeente Peel en Maas gaat er van uit dat een belanghebbende die langer dan 36 maanden van een minimuminkomen heeft geleefd geen reserveringsruimte heeft om zelf in deze kosten te voorzien.

Artikel 11 Kosten van beschermingsbewind en budgetbeheer

Er bestaat recht op bijzondere bijstand indien de kantonrechter een beschikking heeft afgegeven waarin hij de hoogte van de beloning voor de bewindvoerder heeft bepaald. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de rechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of de door de bewindvoerder in rekening gebrachte voorschotten.

Indien er sprake is van bewindvoering in het kader van de Wet Schuldsanering Natuurlijke personen kan aan de saniet, (zo wordt iemand die in de schuldsaneringsregeling zit genoemd) gedurende het WSNP traject, geen bijzondere bijstand verleend worden voor de kosten van een voorschot op het salaris van de WSNP - bewindvoerder indien bij het toelatingsvonnis het voorschot voorwaardelijk wordt bepaald.

Volgens de richtlijnen van de Recofa (rechters-commissarissen in faillissementen) van het Landelijk Overleg Voorzitters van de Civiele sectoren van de rechtbanken (LOVC) heeft de WSNP - bewindvoerder immers recht op een dergelijk voorschot uit de boedel uitsluitend indien sprake is van een toereikend actief in de boedel.

Lid 2 heeft betrekking op de kosten van het budgetbeheer. Het college bepaalt de vorm van het budgetbeheer en bepaalt de instantie die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het budgetbeheer. Belanghebbenden zijn verplicht om hieraan hun volledige medewerking te verlenen.

Artikel 12 Leningen

Als er sprake is van een door het college noodzakelijk geachte lening in het kader van schuldsanering wordt het bedrag van de lening vastgesteld op de maximale aflossingscapaciteit, zijnde 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, gedurende 60 maanden. Hierdoor is het mogelijk de crediteuren bij aanvang van het traject een bedrag aan te bieden, waardoor het makkelijker wordt om tot overeenstemming te komen. Om de schuld niet onnodig hoog te laten worden wordt het bedrag verstrekt in de vorm van een renteloze lening.

Artikel 13 Eigen bijdrage rechtsbijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van rechtsbijstand en griffierecht indien deze kosten noodzakelijk zijn. De noodzakelijkheid kan in beginsel worden aangenomen indien er een advocaat is toegevoegd op grond van de Wet op de rechtsbijstand.

De aard van het rechtsgeding doet dan niet meer ter zake. Omgekeerd geldt dat indien het verzoek om toevoeging van een advocaat door de Raad voor de Rechtsbijstand is afgewezen, de procedure in beginsel niet noodzakelijk is.

Een rechtsbijstandsverzekering kan een voorliggende voorziening zijn.

De bijkomende kosten zoals bijvoorbeeld kosten van uittreksels GBA, reiskosten welke nodig zijn om de gerechtelijke procedure te kunnen instellen komen ook voor bijstand in aanmerking. Wel dient de verplichting opgelegd te worden na de uitspraak het vonnis te overleggen.

Lid 3 is toegevoegd voortvloeiend uit de invoering van het Juridisch Loket in juli 2011. De gemeente Peel en Maas beschouwt het juridisch loket als een voorliggende voorziening. De rijksoverheid biedt via het Juridisch Loket gratis juridisch advies. Het loket geeft antwoord op juridische vragen van burgers, via website, telefoon of vanuit een fysieke balie op één van de 30 vestigingen, waaronder een vestiging in Roermond. Wanneer de aanvrager via het Juridisch Loket wordt verwezen naar

aanvullende betaalde rechtsbijstand, bijvoorbeeld een advocaat, komt de aanvrager in aanmerking voor een korting op de kosten van deze rechtsbijstand.

De gemeente Peel en Maas gaat er van uit dat een belanghebbende juridische bijstand inroept via het Juridische loket. Wordt een aanvraag ingediend voor de bijdrage van rechtsbijstand zonder dat een beroep is gedaan op het Juridisch Loket, dan wordt op de in aanmerking te nemen kosten een korting toegepast overeenkomstig de korting die verkregen zou zijn bij verwijzing door het Juridisch Loket.

Artikel 14 Legeskosten

De kosten voor het aanvragen of verlengen van de verblijfsvergunning of voor naturalisatie kunnen zodanig hoog zijn dat deze niet gerekend kunnen worden tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Algemeen gebruikelijke kosten die samenhangen met het kunnen beschikken over een geldig Nederlands identiteitsbewijs worden in mindering gebracht op deze kosten. Als de verblijfsvergunning wordt verlengd moet worden binnen 5 jaar, zijnde de geldigheidsduur van een identiteitskaart, dan zullen de kosten van de identiteitskaart na rato in mindering worden gebracht (bijvoorbeeld 3/5 deel bij een noodzakelijke verlenging binnen 3 jaar).

Deze kosten worden vergoed op basis van een lening welke conform artikel 22 van deze beleidsregel moet worden terugbetaald.

Artikel 15 Reiskosten

Incidentele reiskosten in verband met bezoek van een ziek familielid dienen in beginsel te worden bestreden uit een inkomen op bijstandsniveau.

In dit artikel worden de meest voorkomende reiskosten benoemd waarvan het college van oordeel is, dat deze niet (meer) uit het inkomen op bijstandsniveau kunnen worden voldaan. Het is geen exclusieve opsomming. In het individuele geval zal steeds gekeken moeten worden of reiskosten voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Voor de kosten van ziekenvervoer wordt een drempelbedrag gehanteerd die bij overschrijding voor een deel (50%) aan belanghebbenden wordt vergoed vanuit de voorliggende voorziening. Het deel dat resteert komt voor bijzondere bijstand in aanmerking.

De kosten worden in principe vergoed volgens het openbaar vervoer tarief.

Als het gebruik van auto goedkoper is dan wel het openbaar vervoer geen reëel alternatief is, geldt een kilometervergoeding die gelijk is aan de door de belastingdienst gehanteerde maximale onbelaste kilometervergoeding.

Artikel 16 Vaste lasten tijdens tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis

In de regel zal bij een opname in een inrichting of ziekenhuis de algemene bijstand worden voortgezet naar de norm in inrichting. Deze norm is enkel bedoeld als zak- en kleedgeld tijdens het verblijf in de inrichting of ziekenhuis.

Bij een tijdelijk verblijf in een inrichting of ziekenhuis kan aan belanghebbende bijzondere bijstand worden verstrekt om te voorzien in de kosten van de huur en vaste lasten verband houdende met het aanhouden van de eigen woning.

Het moet dan wel duidelijk zijn dat het gaat om een tijdelijk verblijf en dat het voorzienbaar is dat belanghebbende terugkeert naar de eigen woning.

Artikel 17 Eerste huurlasten, administratiekosten en inrichtingskosten

Het begrip niet verwijtbaar is toegevoegd omdat het vanuit een oogpunt van bijstandverlening niet wenselijk is om in gevallen waarin er een ongenoegzaam besef van verantwoordelijkheid is getoond voor de voorziening in het bestaan, wordt overgegaan tot verstrekking van bijstand om niet voor de eerste huurlasten. Detentie is hiervan een voorbeeld.

Na detentie kan een belanghebbende wel in aanmerking komen voor bijstand voor de eerste huurlasten maar de bijstand zal dan in de vorm van een geldlening worden verstrekt.

Lid 1: onder 'eerste maandhuur' wordt verstaan vanaf de ingangsdatum huurcontract tot en met einde van die betreffende maand (bijvoorbeeld, huurcontract met ingang van 15 oktober 2015 tot en met 31 oktober 2015). De eerste maandhuur wordt dus naar rato berekend.

Bekijken of de huidige norm nog van verstrekkingen nog wel reeel. Wij hebben de meest ruime vergoeding hiervoor en kwijtschelding is, ondanks aangescherpte invorderingsmodule. Kwijtschelding is al aan de orde bij bijna alle situaties.

Artikel 18 Woonkostentoeslag

Met betrekking tot verzoeken voor bijzondere bijstand voor een woonkostentoeslag moet een onderscheid gemaakt worden tussen de bewoners van een huurwoning en een eigen woning. Bij een huurwoning is de hoogte van de woonkostentoeslag gelijk aan de gemiste huurtoeslag. Bij een eigen woning wordt de hoogte van de woonkostentoeslag bepaald aan de hand van een huurwoning met vergelijkbare woonlasten.

Artikel 19 Jong meerderjarigen

De jong meerderjarige zal primair een beroep moeten doen op de onderhoudsverplichting die op zijn ouder of ouders rust. Het college onderzoekt actief in hoeverre de ouder of ouders aan zijn/hun onderhoudsverplichting kan/kunnen voldoen en welke omstandigheden een uitzondering op deze regel van onderhoudsplicht rechtvaardigen. De aanvrager zal dus objectief moeten aantonen dat de ouders niet in staat zijn of niet voornemens zijn om de jong meerderjarige in het levensonderhoud te ondersteunen. Het college kan zelf ook actief contact opnemen met de ouders.

In lid 3 wordt geregeld dat bij tussentijdse geïndexeerde normwijzigingen geen herberekening wordt gemaakt gezien de geringe wijziging van de norm.

Artikel 20 De wijze van verstrekken

In elk besluit aan belanghebbende zal het college moeten aangeven in welke vorm zij de bijstand gaat verlenen, te weten om niet, in de vorm van een geldlening of op borgtocht. Uitgangspunt is dat de bijstand om niet wordt verleend, tenzij de wet of deze beleidsregel anders voorschrijft.

Artikel 21 De wijze van betalen

Om uniformiteit te bewaren is in dit artikel beschreven op welke wijze tot betaling overgegaan kan worden. In het besluit wordt opgenomen dat het bedrag moet worden besteed aan de kosten waarvoor de bijstand is verleend. Blijkt dat dit niet het geval is geweest, dan kan worden teruggevorderd. In elk geval wordt niet opnieuw bijstand verstrekt voor dezelfde kosten en kan het in mindering worden gebracht bij een nieuwe aanvraag.

Artikel 22 De aflossing van leenbijstand

In dit artikel wordt beschreven hoe de hoogte van de aflossing aan verstrekte leenbijstand wordt vastgesteld. Hier zal altijd een individuele beoordeling aan ten grondslag liggen waarbij het percentage afwijkend kan worden vastgesteld.

In lid 3 wordt beschreven dat bij een door het college noodzakelijk geachte lening aflossing plaatsvindt gedurende maximaal 60 maanden. Deze termijn sluit aan bij de maximale termijnen van aflossingen van teveel of ten onrechte verstrekte uitkering. Over het algemeen wordt aangenomen dat het niet wenselijk is dat belanghebbenden langer dan 60 maanden afhankelijk zijn van een inkomen van 95% van de bijstandsnorm.

Na een correcte aflossing gedurende deze periode gaat het college dan ook over tot kwijtschelding van het restant aan leenbijstand.

Artikel 23 Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 24 Citeertitel en inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen toelichting.